

РЕШЕНИЕ

№ 538/27.12.2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, Второ наказателно отделение, в съдебно заседание на пети декември две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:ЛИДИЯ СТОЯНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ТАТЯНА КЪНЧЕВА

ЖАНИНА НАЧЕВА

при участието на секретаря НАДЯ ЦЕКОВА и на прокурора ПЕТЯ МАРИНОВА изслуша докладваното от съдия Т. Кънчева касационно дело № 2706 по описа за 2011 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия Т. Г. Т. срещу решение № 115/ 18.07.2011 г. по внохд № 204/2011 г. на Пловдивския апелативен съд, с което е потвърдена присъда № 10/ 14.02.2011 г. по нохд № 839/2009 г. на Пазарджишкия окръжен съд. Релевира се касационното основание по чл.348 ал.1 т.2 от НПК и се иска делото да бъде върнато на прокурора или на първоинстанционния съд за отстраняване на допуснати нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание, защитата на подсъдимия поддържа жалбата на посоченото основание.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура и поверениците на частните обвинители мотивират становище, че жалбата е неоснователна.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакувания съдебен акт в пределите по чл.347 от НПК, установи следното:

С присъдата, потвърдена с атакуваното решение, Пазарджишкият окръжен съд признал подсъдимия Т. за виновен в това, че в периода м.ноември 2000 г. до м.септември 2002 г., системно извършвал по занятие банкови сделки, без съответното разрешение, което се изисква по силата на Закона за банките и с дейността си е получил значителни неправомерни доходи в размер на 19677 лв., поради което и на основание чл.252 ал.2 вр. ал.1 и чл.55 от НК го осъдил на една година и шест месеца лишаване от свобода, глоба в размер на три хиляди лева и конфискация на $\frac{1}{2}$ ид. част от жилище. Частично го оправдал за предоставяне на кредити на две лица и за част от сумата, получена като неправомерен доход. На осн. чл.66 от НК отложил изтърпяването на наказанието лишаване от свобода за срок от три години и шест месеца.

Оплакванията в касационната жалба са мотивирани с доводи за

допуснати съществени процесуални нарушения на досъдебното производство, свързани с невъзможността на подсъдимия да разбере кога е започнало и кога е завършило същото. Акцентираща се на факта, че досъдебното производство се води под № 3М 241/06 и № 3М/2007 г., а на един от протоколите за разпит на свидетел П. В. е посочена номерация 3М 271/2007 г. От друга страна, в постановление от 24.03.2008 г. на прокурор А. П. от ОП гр. Пазарджик е отразено, че се произнася по преписка № 401/97 г. Съмненията си относно датата на образуване на ДП, защитата обосновава и с номерацията на частното наказателно производство, по което е проведен разпит пред съдия на св.К. Л. и С. Л..

Оплакванията са неоснователни. Досъдебното производство е образувано на основание чл.212 ал.1 от НПК, с постановление от 13.09.2007 г. на прокурор от Окръжната прокуратура гр. Пазарджик по пр.пр. № 401/2007 г., срещу Т. Т. за престъпление по чл.252 ал.1 от НК. Същото е изпратено на разследващия орган в ОД "Полиция" гр. Пазарджик, където е продължило да се води по регистрацията на заведена преписка, а именно по 3М № 241/2006 г. Посочената преписка в ОДП гр. Пазарджик, сектор "Икономическа полиция" е образувана с постановление на прокурора за възлагане на проверка по реда на чл.119 ал.1 т.3 от ЗСВ /отм./, действащ към 2006 г., за изясняване на обстоятелствата, изложени в подадена жалба от Т. и С. З. и преценка за наличие на данни за престъпление по чл.252 от НК. След образуване на досъдебното производство са разпитани като свидетели всички лица, чиито показания имат отношение към установяване на обективната истина, като в протоколите им за разпити е посочено дознание № 3М 241/2007 г. Въпреки различната година, няма никакво съмнение, че се касае за едно и също досъдебно производство- образуваното от прокурора на 13.09.2007 г. Безспорен е и моментът на приключване на производството, а именно на 02.11.2009 г., когато е изготвено обвинителното заключение. В процеса на разследването, делото е наблюдавано от Окръжната прокуратура /пр.пр.401/07 г.-за престъпление по чл.252 НК/, от Районната прокуратура /пр.пр.2749/06 г.- за престъпление по чл.209 НК/ и накрая отново от Окръжната прокуратура по пр.пр. 401/07 г., като винаги е имало за предмет изясняване на престъпната дейност на Т.. Допуснатите технически грешки в някои от протоколите за извършени следствени действия, касаещи годината на ДП- 2007 вместо 2006, не се отнасят до предмета на разследване и не са съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита. Делото е образувано на основание чл.212 ал.1 от НПК, поради което е безпредметно да се обсъждат възраженията за допуснати нарушения на чл.212 ал.2 от НПК.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че за изграждане на вътрешното си убеждение относно фактите, съдът се е позовал на показанията на свидетели, чиито разпити, според отразената дата в протоколите, са проведени преди образуване на досъдебното производство. Всички свидетели по делото са разпитвани първо по време на възложената от прокурора предварителна проверка, отново

след образуване на досъдебното производство от дознателя, разпитани са и от следовател след преобразуване на дознанието в следствие № 16/09 г. и накрая- непосредствено от съда по време на първоинстанционното производство. Единственото изключение се отнася до свидетелката С. Л., чиито показания, дадени пред съдия през 2008 г. /т.е по време на дознанието/ са прочетени по предвидения в НПК ред. Поради това съдът правилно е приел като годно доказателствено средство показанията на тази свидетелка и ги е оценявал при изграждането на фактическите си изводи. Освен това, както е посочил и Пловдивския апелативен съд, за обстоятелствата, за които свидетелства Л., са налице и други, достатъчни по обем доказателствени източници. Вътрешното убеждение на въззивния съд не е формирано върху процесуално негодни доказателствени средства.

Неоснователно е възражението, че пострадалите К. и С. Л. неправилно са конституирани като частни обвинители, тъй като не са подали лично молба за това, а същата е подадена от техния повереник адв. Д.. Видно е от приложеното по делото пълномощно, че адвокатът е упълномощен от двамата да предяви от тяхно име претенцията им да участват като страна в процеса като частни обвинители и граждански ищци и да ги представлява по делото. Поради това са допуснати процесуални нарушения по чл. 77 и чл.85 от НПК.

По изложените съображения Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, намери, че въззивната инстанция не е допуснала съществени процесуални нарушения при постановяване на решението, които да дават основание за неговата отмяна. Затова и на основание чл.354 ал.1 т.1 от НПК

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 115/ 18.07.2011 г. на Пловдивския апелативен съд, постановено по внохд № 204/2011 г.